

Επιστολή καθηγητών Μ.Ι.Τ.

ΠΡΟΣ ΤΗ ΣΥΝΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΠΥΡΦΟΡΟΣ

Διαβάσαμε στις σελίδες του περιοδικού σας «Πυρφόρος», επιστολή του καθ. Κλ. Νικολαΐδη που περιείχε διάφορα σχόλια σχετικά με τον καθ. Θ. Λουκάκη. Επειδή ο κ. Νικολαΐδης γράφει ότι ενημερώθηκε στο MIT σχετικά με την επιστημονική δραστηριότητα του κ. Λουκάκη, θα θέλαμε να ενημερώσουμε τους αναγνώστες σας, για να

αποφευχθούν παρεξηγήσεις από τα γραφόμενα του κ. Νικολαΐδη, ότι οι υπογράφωντες, μέλη του διδακτικού προσωπικού του τμήματος Ναυπηγών του MIT, έχουμε σε μεγάλη εκτίμηση το επιστημονικό έργο του κυρίου Λουκάκη και την προσφορά του στην οργάνωση ενός πολύ δημοφιλούς Τμήματος Ναυπηγών και Εργαστηρίου στο ΕΜΠ. Θα θέλαμε επίσης να παρατηρήσουμε ότι η επιστημονική δράση κρίνεται σε υπεύθυνα περιοδικά και από

ανθρώπους σχετικούς με τον τομέα, και όχι με αναφορά σε κάποιες πληροφορίες. Επειδή όμως το όνομα του ιδρύματος εμφανίστηκε στην επιστολή του κ. Νικολαΐδη, θεωρήσαμε απαραίτητη μια απάντησή μας.

Χ. Χρυσοστομίδης

Μ. Τριανταφύλλου

Καθηγητές Τμήματος Ωκεανικής
Μηχανικής MIT

Καίμπριτζ 16 Φεβρουαρίου 1993

Συνεργασίες

Μέγας Αλέξανδρος

Ο φωτεινός ηγέτης

«Λαοί που λησμόνησαν την ιστορία τους, χάθηκαν από προσώπου γης»

Είναι γνωστό ότι η ιστορία διδάσκει, το παρελθόν δημιουργεί το παρόν και προπαρασκευάζει το μέλλον. Με το πνεύμα και το νόημα της αλήθειας αυτής, και με αφορμή τα όσα γίνονται γύρω μας τον καιρό αυτό, έκρινα σκόπιμο να γράψω λίγες γραμμές, για τον Ηγέτη που άλλαξε «τον ρουν της Ιστορίας», όχι μόνο για τη χώρα μας, αλλά για ολόκληρο το γνωστό κόσμο της εποχής του και που οι ριζοσπαστικές του ιδέες και αλλαγές, ακόμη και σήμερα, επενεργούν κατά διάφορους

τρόπους στις περιοχές που έζησε και έδρασε.

Ο Μέγας Αλέξανδρος, με την επιτυχημένη εκστρατεία του, δικαίωσε τους αμυντικούς αγώνες όλων των Ελλήνων κατά των επιδρομέων από την Ασία, που στόχο τους είχαν να κατακτήσουν την Ευρωπαϊκή ήπειρο, φονεύοντας μικρούς και μεγάλους, λεηλατώντας και σπειρώντας την καταστροφή και τη φρίκη. Ο φωτεινός αυτός ηγέτης, κέρδισε δίκαια με τους αγώνες του τον τίτλο του «Μεγάλου», πολεμώντας με άνδρες στα πεδία των μαχών και όχι σφάζοντας γυναικόπαι-

δα και αμάχους, όπως έκαναν οι ασιάτες εισβολείς, πριν και μετά τον Μ. Αλέξανδρο (Πέρσες, Οθωμανοί-Σελτζούκοι, Τούρκοι κ.ά.).

Ο Αλέξανδρος έδειξε μεγαλοφυχία προς τους εχθρούς του και αγάπη στην Τέχνη και τις Επιστήμες. Στις εκστρατείες του περιέλαβε όχι μόνο τους στρατιωτικούς συμβούλους, αλλά γεωγράφους, βοτανολόγους, μετεωρολόγους, πολεοδόμους και ιστορικούς, γι' αυτό και το έργο του καταγράφηκε στην ιστορία και ως εκπολιτιστικό, και μάλιστα υπερίσχυσε ο χαρακτηρισμός αυτός.

Η οικουμενικότητα των ιδεών του, ξεπερνά κατά πολύ τα όρια της εποχής του. Συνέπασχε διηρασμένος και πεινασμένος με τους στρατιώτες του στις ατέλειωτες πορείες του. Η ζωή του έγινε θρύλος. Έχει καταγραφεί με διάφορες παραλλαγές, σε πολλές γλώσσες. Οι Ρωμαίοι, μερικούς αιώνες αργότερα, βαδίζοντας στην Ασία, εκτίμησαν το έργο του, ο δε Μέγας Ναπολέων, κατά τον περασμένο αιώνα, βαδίζοντας στην Β. Αφρική βρήκε τον Αλέξανδρο ζωντανό μέσα στις ισλαμικές λαϊκές παραδόσεις.

Διερωτάται πλέον κανείς, αν είναι δυνατόν να υπάρχει σήμερα Έλληνας

που να αμφιβάλει για το υπεράνθρωπο, το παγκόσμιο, το διαχρονικό εκπολιτιστικό έργο του Μεγάλου Αλεξάνδρου, που εκτός των όσων πρόσφερε στην πατρίδα μας και τη γενέτειρά του, έκανε τη γλώσσα μας, γλώσσα των θεών και των λαών της εποχής, γλώσσα της Αγίας Γραφής αργότερα, και

τέλος, γλώσσα-τροφοδότη του γραπτού και προφορικού λόγου πολλών λαών της εποχής μας.

Αν κάποιος σήμερα επισκεφθεί την Ιερουσαλήμ, που είναι κέντρο των θρησκειών όλου του κόσμου, θα διαπιστώσει τον πρωταρχικό και πρωτεύοντα ρόλο της Χριστιανικής Ορθόδοξης Ελ-

ληνικής Εκκλησίας, που οφείλεται στο έργο του Μεγάλου αυτού εκπολιτιστή.

Ευχαριστώ για τη φιλοξενία.

Νίκος Νασόπουλος
Πολιτικός Επιστήμων-Νομικός
Προϊστάμενος Τμ. Προσωπικού και
Διευθ/σης ΕΜΠ
Έκτ. Καθηγητής ΤΕΙ Πειραιά

Για τον Κωστή Παλαμά

Φέτος συμπληρώθηκαν 50 χρόνια από το θάνατο του Κωστή Παλαμά.

Ο Αλέξανδρος Κοταρίδης, ο μικρότερος σε ηλικία ποιητής, που έλαβε μέρος με το έργο του στην έκθεση βιβλίου που διοργάνωσε το ΕΜΠ, στα πλαίσια της Β' Πολιτιστικής Πανεπιστημιάδας, μας έστειλε ένα ποίημά του, για τον μεγάλο μας ποιητή, το οποίο και δημοσιεύουμε.

Της πίκρας γεύτηκε το δάκρυ,
της μάνας του στερήθηκε το χάδι.
Μες της ζωής μεγάλωσε το κλάμα
μα μέσα απ' αυτό, απόκτησε ένα...
θάμα
Την ποίηση!

Μία κλωστή η ζωή του όλη
Χρυσή κλωστή
Χρυσή ποίηση...
Μεγαλουργία!
Εξάρτηση είχε απ' αυτήν
κι η ποίηση από κείνον
Μεγάλος άνθρωπος, Μεγάλος
ποιητής
για πάντα και σε όλα του Μεγάλος.

Απόκτησε οικογένεια, παιδιά
και το χαμόγελο του γλύκανε τα χείλη.
Μα ήρθε μέρα τρομερή
που τσάκισε η ζωή του ποιητή.
Γρεμισήθηκε το όνειρο

παγώσανε τα χείλη
σαν το παιδί του πέθανε
κόπηκε κι η κλωστή του.
Και μες το κλάμα του έγραψε
του Άλχη του τον «τάφο»

Κι όποιος στους στίχους του
ακουμπά
ραγίζεται η καρδιά του.

Αλέξανδρος Κοταρίδης

